№ 5r-27/24

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

17 mai 2024 or. Anenii Noi

Judecătoria Anenii Noi (sediul central),

în componenţa:

Preşedintelui şedinţei, judecătorului – Andrei Mocanu,

grefierului – Bargan Ecaterina,

examinînd contestaţia lui Căpăţînă Ion împotriva deciziei agentului constatator Gîncu Victor din 11 martie 2023 la procesul-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa cet. Căpăţînă Ion în baza art. 236 alin.(2) CCo,

a c o n s t a t a t:

La 28 februarie 2024, Căpăţînă Ion a depus contestaţie în INSP mun.Chişinău împotriva deciziei agentului constatator Gîncu Victor din 11 martie 2023, pe procesul-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa cet. Căpăţînă Ion în baza art. 236 alin.(2) CCo, prin care a solicitat repunerea în termen, anularea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator şi încetarea procesului contravenţional.

La data de 19 martie 2024, contestaţia înaintată de Căpăţînă Ion şi materialul asupra cazului contravenţional a fost recepţionat de către Judecătoria Anenii Noi (sediul central) pentru examinarea contestaţiei în baza art. 448 CCo.

Potrivit materialelor cauzei contravenţionale s-a constatat că, la 07.09.2022, ora 03:21, în Criuleni, Ratuș, conducătorul auto conducea mijlocul de transport de tip autocamion model DAG, n/î. ***** prin localitate cu o viteză de 89 km/h, depăşind limita cu 38 km/h, prin ce a comis o contravenţie administrativă prevăzută de art.236 alin.(2) CCo.

La data de 11.03.2023, Căpăţînă Ion a fost sancţionat, în conformitate cu art. 236 alin.(2) CC cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale şi 4 p.p.

Potrivit contestaţiei, contravenientul cere repunerea în termen pe motiv că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa sa, nu i s-a adus la cunoștință de agentul constatator și a aflat despre existența actului abia în cadrul procedurii de executare la data de 16.02.2024. Totodată solicită anularea procesului - verbal cu privire la contravenţie, a deciziei agentului constatator şi încetarea procesului contravenţional, deoarece la momentul constatării contravenţiei administrative, el nu era nici posesor, nici proprietar al mijlocului respectiv de transport. La fel, la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie ce a fost întocmit în prezenţa sa, faptul refuzului de a semna procesul-verbal cu privire la contravenţie nu a fost consemnat prin semnătura unui martor asistent.

În şedinţa de judecată, contravenientul Căpăţînă Ion a solicitat admiterea contestaţiei înaintate.

Agentul constatator Gîncu Victor în şedinţă de judecată nu s-a prezentat, deşi a fost legal citat.

Instanţa de judecată examinînd contestaţia înaintată şi materialele cauzei contravenţionale ajunge la concluzia că, contestaţia urmează a fi repusă în termen și admisă ca întemeiată din următoarele motive.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 448 alin.(1-3) Codul Contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.4471 alin.(8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia. Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale.

În consecinţă, în şedinţa de judecată reține că nu este stabilit că procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la data de 11.03.2023, ar fi fost adus la cunoștință în termen legal către persoana contestatarului Căpățînă Ion, or în procesul verbal cu privire la contravenție este indicat „refuz” de către agentul constatator, iar un careva martor nu este indicat că ar fi participat la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, prin urmare nici prezența contravenientului nu poate fi probată, din care considerente instanța de judecată va admite cele indicate de contravenient că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa acestuia, iar solicitarea cu privire la repunerea sa în termen de depunere a contestației urmează a fi admisă, or despre existența procesului verbal cu privire la contravenție ultimul a aflat abia la data de 16.02.2024 cînd a recepționat încheierea executorului judecătoresc privind intentarea procedurii de executare (f.d.11).

Potrivit art. 41 Cod contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante. Faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin.(1) lit. f) CCo RM, *procesul contravenţional pornit încetează dacă nu este identificat făptuitorul*.

Circumstanţa de drept în cauză se demonstrează prin faptul lipsei la materialele cauzei contravenţionale a probelor, şi anume: - instanţei de judecată nu i-a fost prezentat nici un mijloc de probă ce ar confirma faptul că încălcarea contravenţională ar fi fost săvîrşită anume de către Căpăţînă Ion.

Sancţionarea pentru contravenţia prevăzută la art.236 alin.(2) CCo nu poate fi aplicată dacă agentul constatator nu a dovedit că, anume persoana lui Căpăţînă Ion ar fi fost conducătorul autovehicolului de model DAG, n/î. ***** ce a depăşit viteza de circulaţie stabilită pe sectorul de drum mai mult de 20 km/oră.

În speţă, instanţa de judecată reţine că, conform certificatului de înmatriculare a mijlocului de transport respectiv, persoana lui Căpăţînă Ion nu este proprietar al autocamionului, ci SC „Novex Prim” SRL, astfel încît fapta contravenţională prevăzută de art. 236 alin.(2) CCo ce a fost constatată de agentul constatator ca săvîrşită la data de 07.09.2022, nu a fost demonstrată ca săvîrșită de posesorul Căpăţînă Ion, or reieșind din înregistrarea foto anexată, nu se atestă că, conducătorul autovehicolului de model DAG, n/î. ***** a fost anume persoana lui Căpățînă Ion.

În acest sens, agentul constatator Gîncu Victor nu a demonstrat că, încălcarea administrativă cu implicarea mijlocului de transport de model DAG, n/î. ***** ar fi fost săvîrşită anume de către persoana lui Căpăţînă Ion, care la data de 07.09.2022 a relatat că, nu avea nici calitatea de proprietar, nici posesor al mijlocului respectiv de transport, iar agentul constatator nu a probat faptul contrar.

În acest sens, la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o înregistrare foto sau video concludentă pertinentă și utilă care ar dovedi vinovăţia contravenientului Căpăţînă Ion în săvîrşirea faptei contravenţionale constatate de agentul constatator Gîncu Victor

Astfel, existenţa la materialele dosarului doar a procesului verbal contravenţional, în lipsa probelor, nu poate constitui temei de a considera că agentul constatator a respectat prevederile art.440 Cod Contravenţional, potrivit căruia *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale.,*şi art. 442 CCo RM, în baza căruia, *procesul-verbal cu privire la contravenţie constituie actul, prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, fiind încheiat de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate.*

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura petentul, instanţa a reţinut următoarele.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt

următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Avînd în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator a indicat că, fapta de depăşire a vitezei de circulaţie prin localitatea Criuleni Ratuș cu viteza de 89 km/oră, fiind prezentată imaginea foto a mijlocului de transport de model model DAG, n/î. *****, fără însă a identifica legal persoana conducătorului auto.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului, fără a prezenta înregistrările foto/video cu fapta incriminată contestatarului Căpăţînă Ion.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În acord cu lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

Potrivit art. 441 alin.(1) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează, dacă nu este identificat făptuitorul.

În conformitate cu art. 461 din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Astfel, instanţa apreciază că, potrivit dispoziţiilor legale menţionate pe parcursul raţionamentelor şi în baza probelor pertinente, utile şi concludente administrate, contestaţia este întemeiată şi în consecinţă, trebuie admisă, cu anularea sancţiunii aplicate.

În baza celor prezentate şi având în vedere prevederile articolelor 441, 448 şi 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

H o t ă r ă ş t e:

Se repune în termen contestaţia depusă Căpăţînă Ion.

Se admite contestaţia lui Căpăţînă Ion şi se dispune anularea deciziei de sancţionare adoptată de agentul constatator la 11 martie 2023 prezentă în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI05 899993, prin care a fost sancţionat Căpăţînă Ion pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin.(2) din Codul

contravenţional cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale şi 4 puncte de penalizare, cu încetarea procesului contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,

judecătorul **Andrei Mocanu**